

तयाचना

शीं भाषणे

प्रांला स्पष्टपणे विरोध करितां
गाना माझी ही सूचना अमान्य
मेार 'तुमचे हे द्वाणणे बरोबर
ल करूनही, आपण ही गोट
विली नही, अशी अहंमन्यतेची
नंतर आमचेजवळ वापरले.
॥फडणांस त्या वेळीं विच्य
होते, द्वाणून तर समेट
नाही. आपल्या हाताखालच्या
याला फडविलें, तरी डॉ. खरे हे
ते स्वभावानें फारच थंड आहेत.
डा शेंदूर फांसला !
टोट हे फार चांगले असून
नंदवार द्वाणून घ्यावें असे श्री.
खरे यांना द्वाणले. परंतु 'तें
उत्तर मिळालें. आतां याच

मा कान्सलमध्ये अणू शक्ती; डॉ. खरे असा
टराव अणू शक्तात काय ?

निवडणुकींत कोणाचीहि मदत घेऊं

आजकाल काँग्रेस हीच काय ती राष्ट्रीय
संस्था आहे, द्वाणत ओरड करण्यांत येते जेव्हां
कांहीं काँग्रेसतर सर्व लोकांना स्वराज्य नकोच
वाही ! काँग्रेसच्याच लोकांनी स्वराज्याचा
मक्का घेतला आहे काय ? काँग्रेस ही उद्दिष्ट-
पणाची भाषा आणि काय ही आख्याना ! अहा,
गेल्या असलेली निवडणुकीत आमच्या मुंजेविषय
अभ्यकरांनी ताहों कां सरकारची मदत घेतली ?
द्वाणून ते सरकारजमा झाले असे कोणां द्वाण
शकेल काय ? आज जो मुला मदत करणारा
उभा राहिल, त्याची मदत मुला हवी आहे.
१९०६ सालापासून मी कोणता अरक्षीय गोट
केला आहे ? -असे आव्हानपूर्वक मा माझ्या
विरोधकांना विचारतां. आपल्या १४ मुद्यांचें
घोडे पुढें दामटणारे मुसलमान अराक्षीय नहीत,
पण संयुक्त मतदारसंघाची मागणी करणारी
हिंदु महासभा अराक्षीय आहे, हे द्वाणणे किती
सयुक्तिक आहे, याचा थोडा तरी अपण
विचार करा. इंग्रज आमच्या डोक्यावर नाचले

गिन्या कां घेऊं नयेत ? जें जें कांहीं आपणाला
हस्तगत करून घेतां थेंदिल तें हस्तगत करून
घ्यावें या मताचा मी आहे. वेंसिलचा अध्यक्ष
कसा असावा हें विद्रुलभाई पटेल यांनीं
दाखून दिलेंच कीं नाहीं ? शेवटीं " महाराष्ट्र"
मला सोडील अशी रूपांत देखील मला
करणे येत नाहीं," असे द्वाणून त्यांनी आपलें
भाषण संपविलें.

समेत अर्धा तास गोंधळ !

डा परांजे यांचे भाषण झाल्यावर
डा. मुंजे, प्रकृति-अस्वास्थामुळें, खुर्चा-
वर बसून भाषण करूं लागले.
परंतु इतक्यांत श्री. शिवदे मास्तर पुढें येऊन,
'मी मतदार आहे, तेव्हां मला अपण थोडा वेळ
बोलू आवें,' असे द्वाणूं लागले. डॉ. परांजे
यांनी 'ही सभा हिंदु सभेने बोलावली असून
फक्त टराविक वक्त्यांची भाषणे येथें होतील.
अमच्या सभांत काँग्रेसवाह्यांनीं गडबड करूं
नये; आझी त्यांच्या सभांत गडबड करणार
नाहीं. अझी उपस्थित केलेल्या मुद्यांना त्यांनीं
आपल्या सभांतून उत्तरें द्यावी. त्यांच्या मुद्यांना
आझी आमच्या सभांतून उत्तरें देऊं,' असा

कुंजं.
त्य

५)

हितः। यद्विद्युतेभिराहुतो वात्री मृगिभरतः ५ उच्चैव च। असुर
 इव निर्णिजं। यो हव्यां न्यैरयतामनुर्हितो देवः। आसा सुगंधिना। वि
 वासते वार्याणि स्वघरोहोता देवोः। अमर्त्ययदेग्रे मर्त्यस्त्वं स्यामह
 मित्रमहोः। अमर्त्यः। सहसः सूनवाहुतः॥३॥ न त्वारा सीयाभिः
 शीस्तये वसोन पापत्वाय संयाने स्तोतामन्तीवानुदुहितः स्या
 दग्रे पापयापितुर्न पुत्रः सुभृतो दुरोणः। आ देवोः। एतु प्रणो हनिः
 तवाहमन्नः। उतिभिर्न दिष्टभिः सचेयजोषमा वसो। सदा देव
 स्य मर्त्या तव क्रत्वो सनेयंतव सतिभिर। नेतव प्रत्रोस्तिभिः। त्वा
 मिहाहु प्रमतिं वसो मयाग्ने हर्षस्वदातवो प्रसोः। अयुतवोति
 भिः सुवीराभिस्तिरते वाजं भर्माभिः। यस्य त्वं सरव्यमा

२७

(2)

॥१११॥

वरः ॥ १११ ॥ त इ सो नीलं वाचा ॥ त्र-पत्रियः इंधानः सि
 ष्णा वा द दे (तं म ही ना मुष सा म सि प्रियः श्र पा व स्त पुरा ज
 सि । त मा ग ना सा भ र य स ह स्त्र मु क्खे ख नि सि म वा न व क्ष
 त्रा व से । सं प्रा जे त्रा स द स्य व म । य स्य ते । अ ग्ने । अ न्य । अ ग्ने
 यः उप श्रितो व याः । इ व वि पो न द्यु म्ना नि यु ते ज नो ऽपि व द्यु य
 न् । य मा दि हा सोऽ अ बु हः पारं न य य म र्ण । म धो नां वि श्वे षां सु
 दान वः । यु यं रा जा नः कं चि च्च र्ष णि स हः श्र य तं म त्पु षां आ नु ।
 व यं ते वो वै र ण मि त्रा ये म न्त या मे द ते स्य र थ्यः । अ दानो पो र कु
 ल्यः पं चा त्रा त त्र स द स्यु व धू ना म् । मं हि षा अ र्थ्यः स स तिः । र त
 मे प्र थि यो र्वा यि योः सु व स्तो अ धि तु र्गु नि । ति सृ षां स स ती

॥१११॥

नातसत्राणि

(2A)

नांश्यावः प्रणेताशुवद्वसृष्टिधानांपतिः ॥३५॥ आगंताम
 रिषंष्यतप्रस्थावोनामापस्थातासमन्यवः ॥ स्थिराचिन्न
 प्रधिष्णवः ॥ वीळुपविभिर्मरुतवशुश्रूषा ॥ आरुदोसः सुदी
 तिभिः ॥ इषानो अद्यागतापुरुस्पृहोयज्ञमासोवरीयवीः ॥
 विद्याहिरुद्विधाणां कृष्णमृगंमरुतां शिमीवतां ॥ विष्णोरुष
 स्थमीळुषाविदीपानिपापतंतिष्ठदुष्टुनोभेयुजंतरोदसा
 प्रधन्वां न्यैरतशुश्रुवदयोयदेस्वमानवः ॥ अच्युताचिद्वेम
 उम्नानानदतिपर्वतासावनस्पतिः ॥ भूमिर्यामपुत्रजते ॥
 ३६ ॥ अमायकोमरुतोयातवेद्यौर्जिहीतुत्तराबृहतायत्र
 न्प्रोदेदितातेतन्मृषालक्ष्मीसिवाह्वजसः स्वधामभुश्रियंन

जय

(3)

११२१

रोमहि तेषां अमवन्तो दृषसवः । वहंते अं ह त रूपवः । गोपिनो
 षो अज्यते सौभरीणां रथो कोशो हिरण्ययो गो बधवः सुजात
 स सुषे सुजे माहो तो नश्य रसे नु ॥ प्रति बोद ष दं जयो दृष्यो
 शार्द्धं यमो रुता यभरध्वं हि व्यादृष पयका । वृषा जे नमरुत
 दृष्यु नारथे न वृष ना भिना । आरथे ना सो न पक्षी प्लो वथान
 रो ह व्या नो वी तथे गत ॥ ११ ॥ समान मं ज्येषा विभ्रो जं ते रुकमा
 सो अधि बा क्रुषा द विद्युत सृष्टयः । ते उग्र सो वृष ष उग्र बा ह को
 न कि ष नू षु ये तिरो । स्थिरा धन्वा न्या यु धार ये षु वी नी के षा ध
 श्रियः । येषा मर्षे न स प्रथो नाम त्रे षु त्रै वि ता मे कु मि द्भु जे । वय
 न पि अ सहः । ता न्द दे स्व मरुत स्ता त र उ प स्तु हिते षा हि वु नी नां ।

११२१

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com